

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B**

NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/156/EÜ,

30. november 2009,

hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta

(kodifitseeritud versioon)

(EMPs kohaldatav tekst)

(ELT L 192, 23.7.2010, lk 1)

Muudetud:

Euroopa Liidu Teataja

nr	lehekülg	kuupäev
----	----------	---------

► **M1**

Nõukogu direktiiv 2013/20/EL, 13. mai 2013

L 158	234	10.6.2013
-------	-----	-----------

NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/156/EÜ,

30. november 2009,

**hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist
reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta**

(kodifitseeritud versioon)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/426/EMÜ hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta ⁽²⁾ on korduvalt ⁽³⁾ oluliselt muudetud. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune direktiiv kodifitseerida.
- (2) Hobuslased kuuluvad elusloomadena asutamislepingu I lisas esitatud toodete loetelusse.
- (3) Hobuslaste toodangu ratsionaalse arendamise tagamiseks ning sel viisil kõnealuse sektori tootlikkuse suurendamiseks tuleks ühenduse tasandil sätestada eeskirjad, mis reguleerivad hobuslaste liikumist liikmesriikide vahel.
- (4) Hobuslaste ja eriti hobuste aretamine ja kasvatamine kuulub põllumajandussektoris. See on tuluallikas põllumajandusega tegeleva rahvastikuosa ühele osale.
- (5) Loomatervishoiunõuete erinevused liikmesriikides tuleks kaotada, et soodustada hobuslaste ühendusesisest kaubandust.
- (6) Ühendusesisese kaubanduse harmoonilise arengu soodustamiseks tuleks tagada ühenduse süsteem kolmandatest riikidest importimise reguleerimiseks.
- (7) Samuti tuleks reguleerida nõudeid, mis käsitlevad identifitseerimisdokumentidega registreeritud hobuslaste liikumist riigi territooriumil.

⁽¹⁾ 22. aprilli 2009. aasta aramus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽²⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 42.

⁽³⁾ Vt V lisa A osa.

▼B

- (8) Kaubanduse jaoks peaks hobuslased nakkushaiguste leviku vältimiseks vastama teatavatele loomatervishoiunõuetele. Eelkõige oleks asjakohane ette näha võimalus sätestada piiravad meetmed piirkondade kaupa.
- (9) Samadel põhjustel tuleks sätestada transporditingimused võttes arvesse nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 1/2005 (mis käsitleb loomade kaitset vedamise ja sellega seonduvate toimingute ajal) ⁽¹⁾ sätestatud loomade heaolu tingimusi.
- (10) Kõnealuste nõuete täitmise tagamiseks tuleks sätestada, et riiklik veterinaararst annab välja veterinaarsertifikaadi, mis on hobuslastega kaasas kuni sihtkohani.
- (11) Sihtliikmesriigi läbiviidava kontrolli korraldamine ja järelevalve ning rakendatavad kaitsemeetmed on sätestatud nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivis 90/425/EMÜ, milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujunemisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrole ⁽²⁾.
- (12) Tuleks sätestada komisjonipoolse kontrolli võimalus. Selliseid kontrole tuleks teha koostöös pädevate siseriiklike asutustega.
- (13) Kolmandatest riikidest importimisel kohaldatavate ühenduse sätete määratlemiseks tuleb koostada nimekiri kolmandatest riikidest või nende osadest, kust võib hobuslasi importida.
- (14) Nende riikide valik peaks põhinema üldistel kriteeriumidel, nagu näiteks eluskarja tervislik seisund, veterinaarteenistuse korraldus ja volitused ning kehtivad veterinaareeskirjad.
- (15) Ka ei tohiks importida hobuslasi riikidest, kus esineb nakkuslikke loomahaigusi, mis on ohtlikud ühenduse eluskarjale, või mis on olnud sellistest nakkushaigustest vabad liiga lühikest aega. Need kaalutlused kehtivad ka importimisel kolmandatest riikidest, kus loomi vaktsineeritakse selliste haiguste vastu.
- (16) Kolmandatest riikidest importimisel kohaldatavaid üldtingimusi tuleks täiendada asjaomaste riikide loomade tervisliku seisundi olukorra alusel koostatud eritingimustega. Eritingimuste aluseks olevate kriteeriumide tehnilise laadi ja mitmekesisuse tõttu peab nende määratlemiseks olema võimalus kasutada paindlikku ja kiiret ühenduse menetlust, mille puhul komisjon ja liikmesriigid teevad tihedat koostööd.

⁽¹⁾ ELT L 3, 5.1.2005, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29.

▼B

- (17) Standardvormis sertifikaadi esitamine hobuslaste impordi puhul on mõjus viis kontrollida ühenduse eeskirjade kohaldamist. Need eeskirjad võivad sisaldada erisätteid, mis võivad varieeruda sõltuvalt asjaomasest kolmandast riigist, ning seda tuleks võtta arvesse sertifikaatide standardvormide koostamisel.
- (18) Komisjoni ning komisjoni nimetatud liikmesriikide veterinaaria eksperdid peaksid vastutama selle eest, et kontrollitakse käesoleva direktiivi nõuete järgimist, eelkõige kolmandates riikides.
- (19) Impordikontroll peaks hõlmama ka hobuslaste päritolu ja tervislikku seisundit.
- (20) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolutuste kasutamise menetlused ⁽¹⁾.
- (21) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud V lisa B osas esitatud direktiivide ülevõtmise tähtaegadega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis sätestatakse loomatervishoiunõuded elushobuslaste liikumiseks liikmesriikide vahel ja nende importimiseks kolmandatest riikidest.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „ettevõtte” – põllumajandusettevõtte või treeningkeskus, tall või mis tahes ruum või rajatis, kus tavapäraselt peetakse või aretatakse hobuslasi sõltumata nende kasutusalaist;
- b) „hobuslane” – looduslik või kodustatud kabjaline (sh sebra) või eesel või kõnealuste liikide ristamisel saadud järeltulija;
- c) „registreeritud hobuslane” – nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivis 90/427/EMÜ (zootehniliste ja genealoogiliste tingimuste kohta ühendusesisesel kauplemisel hobuslastega) ⁽²⁾ määratletud tähenduses registreeritud hobuslane, kes tehakse kindlaks identifitseerimisdokumendi alusel, mille on välja andnud:
 - i) hobusekasvandus või looma päritoluriigi muu pädev asutus, kes peab tõuraamatut või asjaomase loomatõu registrit;
 - ii) või mis tahes rahvusvaheline liit või organisatsioon, kes tegeleb võistlus- või võidusõiduhobustega;

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

⁽²⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 55.

▼B

- d) „tapmiseks ettenähtud hobuslane” – hobuslane, kes transporditakse otse või pärast heakskiidetud, artiklis 7 nimetatud kogumiskeskuse läbimist tapamajja ning tapetakse;
- e) „aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslane” – punktides c ja d nimetatud hobuslane;
- f) „hobuste aafrika katkust vaba liikmesriik või kolmas riik” – liikmesriik või kolmas riik, mille asjaomasel territooriumil ei ole kahe viimase aasta jooksul esinenud hobuste aafrika katku kliinilisi, seroloogilisi (vaktsineerimata hobuslaste puhul) ega epidemioloogilisi tunnuseid ning kus loomi ei ole kõnealuse haiguse vastu vaktsineeritud eelneva 12 kuu jooksul;
- g) „teatamiskohustuslik loomataud” – I lisas loetletud taud;
- h) „riiklik veterinaararst” – liikmesriigi või kolmanda riigi pädeva keskasutuse poolt ametisse nimetatud veterinaararst;
- i) „ajutine import” – kolmandast riigist pärit registreeritud hobuslaste staatus, kes on ühenduse territooriumile imporditud vähem kui 90 päevaks, aeg määratakse kindlaks artikli 21 lõikes 2 osutatud korras sõltuvalt tervise olukorrast päritoluriigis.

II PEATÜKK**HOBUSLASTE LIIKUMISE EESKIRJAD LIIKMESRIIKIDE VAHEL***Artikkel 3*

Liikmesriigid lubavad registreeritud hobuslastel oma territooriumil liikuda või neid teise liikmesriiki saata üksnes juhul, kui need vastavad artiklites 4 ja 5 sätestatud nõuetele.

Sihtliikmesriikide pädevad asutused võivad siiski teha üldisi või piiratud erandeid selliste hobuslaste liikumise puhul:

- kellega ratsutatakse või jalutatakse sportimise või vaba aja veetmise eesmärgil piki ühenduse sisepiiride lähedal asuvaid teid;
- kes osalevad kultuuri- vm üritustel või tegevustes, mida korraldavad ühenduse sisepiiride lähedal asuvad volitatud kohalikud asutused;
- kes on ette nähtud üksnes ajutiseks karjatamiseks või tööks ühenduse sisepiiride lähedal.

Seda võimalust kasutavad liikmesriigid teavitavad komisjoni tehtud erandite sisust.

Artikkel 4

1. Hobuslastel ei tohi kontrolli käigus ilmnedagi kliinilisi haigustunnuseid. Kontroll peab toimuma 48 tunni jooksul enne lastimist või laadimist. Ilma et see piiraks artikli 6 sätete kohaldamist, nõutakse registreeritud hobuslaste puhul sellist kontrolli üksnes ühendusesisese kaubanduse jaoks.

2. Ilma et see piiraks lõike 5 sätete kohaldamist seoses teatamiskohustuslike loomataudidega peab riiklik veterinaararst kontrolli ajal veenduma, et puudub igasugune alus (eelkõige omaniku või aretaja deklaratsiooni põhjal) järeldamiseks, et hobuslased on kontrollile eelneva 15 päeva jooksul puutunud kokku mõnda nakkushaigust põdevate hobuslastega.

3. Hobuslased ei tohi olla ettenähtud tapmiseks riikliku nakkushaiguste likvideerimise programmi raames.

4. Hobuslased tuleb identifitseerida järgmiselt:

a) registreeritud hobuslaste puhul kasutatakse direktiivis 90/427/EMÜ sätestatud identifitseerimisdokumenti, milles tuleb eelkõige kinnitada, et käesoleva artikli lõigete 5 ja 6 ja käesoleva direktiivi artikli 5 tingimused on täidetud.

Riiklik veterinaararst peab identifitseerimisdokumendi kehtivuse peatama käesoleva artikli lõikes 5 või käesoleva direktiivi artiklis 5 sätestatud keeldude ajaks. Identifitseerimisdokument tuleb pärast registreeritud hobuse tapmist tagastada selle väljaandnud asutusele. Käesoleva punkti rakendamise kord võetakse vastu artikli 21 lõikes 2 osutatud korras;

b) aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslased identifitseeritakse artikli 21 lõikes 2 osutatud korras.

5. Lisaks artiklis 5 sätestatud nõuetele ei tohi hobuslased olla pärit ettevõttest, mille suhtes on kohaldatud ühte järgmistest keeldudest:

a) juhul kui kõik ettevõttes viibivad haigusele vastuvõtlikkusse liiki kuuluvad loomad ei ole tapetud, peab päritoluettevõtet hõlmav keeld kestma:

i) kargtaudi nakatumise kahtlustusega hobuslaste puhul vähemalt kuus kuud alates viimasest tegelikust või võimalikust kokkupuutest haige loomaga. Täkkude puhul kehtib keeld kuni looma kastreerimiseni;

ii) malleuse või hobuste entsefalomüeliidi puhul vähemalt kuus kuud alates kõnealusesse haigusse nakatunud hobuslaste tapmise kuupäevast;

▼B

- iii) nakkava kehvvveresuse puhul kuni päevani, mil pärast nakatunud loomade tapmist allesjäänud loomade puhul saadakse kahe kolmekuulise intervalliga sooritatud Cogginsi testiga negatiivsed tulemused;
 - iv) vesikulaarse stomatiidi puhul vähemalt kuus kuud alates viimasest registreeritud juhtumist;
 - v) marutaudi puhul vähemalt üks kuu alates viimasest registreeritud juhtumist;
 - vi) siberi katku puhul vähemalt 15 päeva alates viimasest registreeritud juhtumist;
- b) kui kõik ettevõttes asuvad haigusele vastuvõtlikkusse liiki kuuluvad loomad on tapetud ja ruumid on desinfitseeritud, kestab keeld 30 päeva alates loomade hävitamise ja ruumide desinfitseerimise kuupäevast, v.a siberi katku puhul, mil keeld kestab 15 päeva.

Pädevad asutused võivad hipodroomide ja võidusõiduradade puhul teha erandeid kõnealustest keeldudest ning nad teavitavad tehtud erandite laadist komisjoni.

6. ►**M1** Kui liikmesriik koostab või on koostanud vabatahtliku või kohustusliku tõrjeprogrammi mõne haiguse jaoks, millele hobuslased on vastuvõtlikud, võib ta esitada selle programmi komisjonile, kuue kuu jooksul alates 4. juulist 1990 Belgiale, Taanile, Saksamaale, Iirimaaale, Kreekale, Hispaaniale, Prantsusmaale, Itaaliale, Luxembourgile, Madalmaadele, Portugalile ja Ühendkuningriigile, alates 1. jaanuarist 1995 Austriale, Soomele ja Rootsil, alates 1. maist 2004 Tšehhi Vabariigile, Eestile, Küprosele, Lätile, Leedule, Ungarile, Maltale, Poolale, Sloveeniale ja Slovakkiale, alates 1. jaanuarist 2007 Bulgaariale ja Rumeeniale ning alates 1. juulist 2013 Horvaatialle, märkides eelkõige järgmised andmed: ◀

- a) asjaomase haiguse levik liikmesriigi territooriumil;
- b) programmi algatamise põhjus, arvestades haiguse tõsidust ning kulude ja tulude vahekorda;
- c) geograafiline piirkond, kus programmi hakatakse rakendama;
- d) majandite puhul kohaldatavad staatusekategoriad, standardid, mis iga liigi puhul tuleb saavutada, ning kasutatavad testimismenetlused;
- e) programmi järelevalve kord;
- f) meetmed, mis tuleb võtta, kui ettevõtte kaotab mingil põhjusel oma staatuse;
- g) meetmed, mis tuleb võtta, kui programmi sätete kohaselt tehtud testide tulemused on positiivsed;

▼B

- h) mittediskrimineeriv suhe asjaomase liikmesriigi territooriumil toimuva kaubanduse ja ühendusesisese kaubanduse vahel.

Komisjon vaatab liikmesriikide esitatud programmid läbi. Kui see on asjakohane, kiidab komisjon programmid heaks artikli 21 lõikes 2 osutatud korras. Samas korras võib määratleda üldisi või konkreetseid lisatagatisi, mida võib ühendusesiseses kaubanduses nõuda. Need tagatised ei tohi ületada neid, mida liikmesriik nõuab oma territooriumil.

Liikmesriikide esitatud programme võib muuta või täiendada artikli 21 lõikes 3 osutatud korras. Muudatusi või täiendusi juba heakskiidetud programmides või teise lõigu kohaselt määratletud tagatistes võib heaks kiita samas korras.

Artikkel 5

1. Liikmesriik, mis ei ole vaba hobuste aafrika katkust, võib lähetada hobuslasi oma territooriumi sellest osast, mida käsitatakse nakatununa käesoleva artikli lõikes 2 määratletud tähenduses, üksnes lõikes 5 sätestatud tingimustel.

2. Liikmesriigi territooriumi osa käsitatakse hobuste aafrika katku nakatununa, kui:

- a) kliinilised, seroloogilised (vaktsineerimata loomade puhul) ja/või epidemioloogilised tunnused näitavad, et kahe viimase aasta jooksul on esinenud hobuste aafrika katku, või
- b) viimase 12 kuu jooksul on loomi vaktsineeritud hobuste aafrika katku vastu.

Territooriumi osa, mida käsitatakse hobuste aafrika katku nakatununa, peab hõlmama vähemalt:

- a) nakkuskolde ümber asuvat ohustatud tsooni raadiusega vähemalt 100 km;
- b) ohustatud tsooni ümber paiknevat vähemalt 50 km järelevalvetsooni, kus viimase 12 kuu jooksul ei ole vaktsineeritud ühtegi looma.

3. Lõikes 2 osutatud territooriume ja tsoone käsitlevad hobuste aafrika katku kontrollieeskirjad ja tõrjemeetmed ning vastavad erandid on määratud kindlaks nõukogu 29. aprilli 1992. aasta direktiivis 92/35/EMÜ (milles sätestatakse hobuste aafrika katku kontrollieeskirjad ja tõrjemeetmed) ⁽¹⁾.

4. Kõik ohustatud tsoonis asuvad vaktsineeritud hobuslased tuleb registreerida ja märkida vastavalt direktiivi 92/35/EMÜ artikli 6 lõike 1 punktile d.

Identifitseerimisdokumendis ja/või veterinaarsertifikaadis peab olema selge viide sellisele vaktsineerimisele.

⁽¹⁾ EÜT L 157, 10.6.1992, lk 19.

▼B

5. Liikmesriik võib lõike 2 teises lõikes osutatud territooriumilt lähendada üksnes hobuslasi, kes vastavad järgmistele nõuetele:

- a) hobuslasi võib lähendada aasta jooksul üksnes teatavatel artikli 21 lõikes 3 osutatud korras kindlaksmääratavatel ajavahemikel, võttes arvesse vektorputukate aktiivsust;
- b) hobuslastel ei tohi olla artikli 4 lõikes 1 osutatud kontrolli päeval hobuste aafrika katku kliinilisi tunnuseid;
- c) nendega peab kahel korral olema tehtud hobuste aafrika katku suhtes IV lisas kirjeldatud test, nii et kahe testi vahele jääks 21–30 päeva, kusjuures teine test peab olema tehtud lähetamisele eelneva kümne päeva jooksul:
 - i) mis on andnud negatiivse reaktsiooni, kui hobuslasi ei ole vaktsineeritud aafrika katku vastu, või
 - ii) ilma et registreeritaks antikehade arvu suurenemist ja ilma, et vaktsineerimine oleks toimunud viimase kahe kuu jooksul, kui hobuslased on vaktsineeritud aafrika katku vastu.

Vastavalt artikli 21 lõikes 2 osutatud korrale ja pärast arvamuse saamist Euroopa Toiduohutusametilt võib tunnustada teisi järelevalvemeetodeid;

- d) hobuslasi on hoitud karantiinilaudas vähemalt 40 päeva enne lähetamist;
- e) hobuslasi on kaitstud vektorputukate eest karantiini ajal ning karantiinilaudast lähetuskohta transportimise ajal.

Artikkel 6

Liikmesriigid, kes rakendavad alternatiivset kontrollisüsteemi, mis annab artikli 4 lõikes 5 sätestatud tagatistega võrdväärsed tagatised hobuslaste liikumise osas asjaomaste liikmesriikide territooriumil, võivad teha üksteisele vastastikku erandeid artikli 4 lõike 1 teise lause ja artikli 8 lõike 1 punkti b sätestest.

Liikmesriigid teatavad sellest komisjonile.

Artikkel 7

1. Hobuslased tuleb niipea kui võimalik transportida päritoluettevõttest sihtkohta otse või heakskiidetud, nõukogu 26. juuni 1964. aasta direktiivi 64/432/EMÜ (ühendusesisest veiste ja sigadega kauplemist mõjutavate loomatervishoiu probleemide kohta)⁽¹⁾ artikli 2 lõike 2 punktis o määratletud kogumiskeskuse kaudu sõidukites või konteinerites, mida lähteliikmesriigi kindlaksmääratud ajavahemike järel on korrapäraselt puhastatud ja desinfitseeritud desinfektsioonivahendiga. Sõidukid peavad olema konstrueeritud nii, et hobuslaste väljaheidet, allapanu ega sööt ei pääseks veo ajal sõidukist välja. Ilma et see piiraks määrust (EÜ) nr 1/2005 tuleb vedu korraldada viisil, mis võimaldab hobuslaste tervise ja heaolu tõhusat kaitset.

⁽¹⁾ EÜT L 121, 29.7.1964, lk 1977.

▼B

2. Sihtliikmesriik võib üldisel või piiratud alusel teha erandeid mõnest artikli 4 lõike 5 nõuetest loomade puhul, kes kannavad erilist märki, mis näitab, et loom on ette nähtud tapmiseks, tingimusel et kõnealune erand on märgitud veterinaarsertifikaadis vastavalt III lisale.

Sellise erandi tegemise korral tuleb tapmiseks ettenähtud hobuslased transportida otse selleks määratud tapamajja ning tappa viie päeva jooksul pärast tapamajja saabumist.

3. Riiklik veterinaararst peab registreerima tapetud looma identifitseerimisnumbri või identifitseerimisdokumendi numbri ning esitama lähtekohta pädevale asutusele viimase taotlusel tõendi selle kohta, et loom on tapetud.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid tagavad, et:

a) registreeritud hobuslastega, kes lahkuvad asjaomase riigi ettevõtetest, on kaasas artikli 4 lõike 4 punktis a sätestatud identifitseerimisdokument ja, juhul kui hobuslased on ette nähtud ühendusesiseseks kaubanduseks, II lisas sätestatud terviseohutuse kinnitus;

b) aretamiseks, tootmiseks ja tapmiseks ettenähtud hobuslastega on veo ajal kaasas III lisa nõuetele vastav veterinaarsertifikaat.

2. Ilma et see piiraks artikli 6 sätete kohaldamist, tuleb terviseohutuse kinnitus või registreeritud hobuslaste puhul sertifikaat koostada lähetaamisele eelneva 48 tunni jooksul või hiljemalt sellele eelneval viimasel tööpäeval vähemalt ühes lähte- ja sihtliikmesriigi ametlikus keeles. Terviseohutuse kinnituse või sertifikaadi kehtivusaeg on 10 päeva. Terviseohutuse kinnitus või sertifikaat peab olema ühel lehel.

3. Registreerimata hobuslaste liikumise puhul liikmesriikide vahel võib lõike 1 punktis b osutatud üksiku veterinaarsertifikaadi asemel esitada ühe veterinaarsertifikaadi partii kohta.

Artikkel 9

Direktiivis 90/425/EMÜ sätestatud eeskirju kohaldatakse eelkõige päritolukohas tehtavate kontrollimiste, sihtliikmesriigis läbiviidavate kontrollide korraldamise ja järelevalve ning rakendatavate kaitsemeetmete suhtes.

Artikkel 10

Komisjoni veterinaariaekspertid võivad ulatuses, mis on vajalik käesoleva direktiivi ühtse kohaldamise tagamiseks, ja koostöös liikmesriigi pädevate asutustega teha kohapealseid kontrole. Komisjon teavitab nende kontrollide tulemustest kõiki liikmesriike.

▼B

Liikmesriigid, kelle territooriumil kontrolli tehakse, annavad ekspertidele nende töös kogu vajaliku abi.

Käesoleva artikli kohaldamise üldine kord võetakse vastu artikli 21 lõikes 2 osutatud korras.

III PEATÜKK

KOLMANDATEST RIIKIDEST IMPORTIMISEL KOHALDATAVAD EESKIRJAD*Artikkel 11*

Ühendusse imporditud hobuslased peavad vastama artiklites 12–16 sätestatud tingimustele.

Artikkel 12

1. Hobuslaste import ühendusse on lubatud ainult kolmandatest riikidest, mis on kantud kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud menetlusega koostatud või muudetud loetelusse.

Võttes arvesse tervishoiualast olukorda ja kolmanda riigi poolt hobuslaste osas antud tagatise, võidakse kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud menetlusega otsustada, et käesoleva lõigu esimeses lõikes sätestatud luba kehtib kas kogu kolmanda riigi territooriumi või ainult selle osa suhtes.

Sel eesmärgil ning asjakohastele rahvusvahelistele standarditele tuginedes võetakse arvesse, kuidas volitatud kolmas riik neid standardeid, eriti oma territooriumi piirkondadeks jaotamise põhimõtet, kohaldab ja rakendab ning kuidas ta rakendab sanitaarnõudeid impordile muudest kolmandatest riikidest ja ühendusest.

2. Kui koostatakse või muudetakse lõikes 1 sätestatud loetelu, siis võetakse eriti arvesse:

- a) kolmanda riigi kariloomade, muude koduloomade ja metsloomade tervist, eriti arvestades haruldasi veterinaarhaigusi ning mis tahes asjassepuutuvaid kolmanda riigi tervishoiu- ja keskkonnavalaseid aspekte, mis võiksid ühenduse tervishoiule või keskkonna seisundile riskifaktoriks olla;
- b) kolmanda riigi loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevaid õigusakte;
- c) pädeva veterinaarasutuse ja selle järelevalveteenistuste struktuuri, nende teenistuste volitusi, nende üle teostatavat järelevalvet ning nende käsutuses olevaid ressursse, sh personal ning laborid, mis võimaldavad neil siseriiklikke õigusakte efektiivselt kohaldada;
- d) tagatise, mida kolmanda riigi pädev veterinaarasutus saab anda seoses asjakohaste ühenduses kohaldatavate või nendega võrdselt loomatervishoiu nõuete järgimise kohta;

▼B

- e) kas kolmas riik on Maailma Loomatervishoiu Organisatsiooni (OIE) liige ja kolmanda riigi poolt oma territooriumil esinevate hobuslaste nakkushaiguste kohta teabe andmise kiirust ja regulaarsust, eriti OIE poolt loetletud ja käesoleva direktiivi I lisas loetletud haiguste osas;
- f) kolmanda riigi poolt komisjoni ja liikmesriikide otsese teavitamise kohta antavaid tagatise:
 - i) teavitada 24 tunni jooksul I lisas loetletud hobuslaste haiguste kinnitust leidnud juhtumitest või neid haigusi käsitleva vaktsineerimispoliitika muutumisest;
 - ii) asjakohase tähtaja jooksul teavitada kõikidest kavatatavatest muudatustest hobuslasi käsitlevates siseriiklikes tervishoiu eeskirjades, eriti nende impordi osas;
 - iii) regulaarselt teavitada hobuslaste tervishoiu seisukorrast oma territooriumil;
- g) kõiki kogemusi kõnealusest riigist elusate hobuslaste varasemal impordil ning teostatud kontrollide tulemusi;
- h) ühenduse poolt kolmandas riigis teostatud kontrollide või auditite tulemusi, eriti pädevate asutuste hindamiste tulemusi, või komisjoni nõudel pädevate asutuste poolt nende teostatud kontrollide kohta esitatud ettekannet;
- i) kolmandas riigis kehtivaid eeskirju loomade nakkushaiguste vältimise ja tõkestamise kohta ning nende rakendamist, sh eeskirju hobuslaste impordi kohta muudest kolmandatest riikidest.

3. Komisjon tagab vastavalt lõikele 1 koostatud või muudetud loetelu kehtiva versiooni avaliku kättesaadavuse.

Loetelu võib olla ühendatud muude loomade ja inimeste tervise huvides koostatud loeteludega ning võib sisaldada veterinaarsertifikaatide näidiseid.

4. Iga kolmanda riigi või kolmandate riikide grupi jaoks määratakse kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud menetlusega kindlaks konkreetsed imporditingimused, arvestades hobuslaste tervise olukorda asjaomastes riikides.

5. Kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud menetlusega võidakse sätestada käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad ja kolmandate riikide või nende osade lõigetes 1–4 sätestatud loetelusse kandmise kriteeriumid.

Artikkel 13

1. Hobuslased peavad olema pärit kolmandatest riikidest, mis on:

- a) vabad hobuste aafrika katkust;
- b) kahe aasta jooksul olnud vabad hobuste venetsueela entsefalomüeliidist;
- c) kuue kuu jooksul olnud vabad kargtaudist ja malleusest.

▼B

2. Artikli 21 lõikes 2 viidatud korras võidakse otsustada, et:

- a) lõike 1 sätteid kohaldatakse üksnes kolmanda riigi territooriumi ühe osa puhul.

Kui hobuste aafrika katku käsitlevaid nõudeid kohaldatakse piirkondlikul tasandil, tuleb järgida vähemalt artikli 5 lõigetes 2 ja 5 sätestatud meetmeid;

- b) nõutakse täiendavaid garantiisid ühenduse jaoks eksootiliste haiguste puhul.

Artikkel 14

Enne päeva, mil hobuslased laaditakse sihtliikmesriiki transportimiseks, peavad nad olema viibinud kolmanda riigi territooriumil või selle osal või meetmete piirkondliku kohaldamise puhul artikli 13 lõike 2 punkti a kohaselt määratletud territooriumi osal katkematu ajavahemiku jooksul, mis määratakse kindlaks artikli 15 kohaselt vastuvõetud otsustega.

Hobuslased peavad olema pärit veterinaarjärelevalve all olevast ettevõttest.

Artikkel 15

Hobuslaste importimist artikli 12 lõike 1 kohaselt koostatud loetelus oleva kolmanda riigi territooriumilt või selle osast, mis on määratletud artikli 13 lõike 2 punktis a, lubatakse üksnes juhul, kui hobuslased lisaks artiklis 13 sätestatud nõuetele:

- a) vastavalt artikli 21 lõikes 2 osutatud korras asjaomase liigi ja hobuslaste kategooria puhul vastuvõetud loomatervishoiunõuetele seoses hobuslaste importimisega asjaomasest riigist.

Loomatervishoiu nõuete kindlaksmääramisel vastavalt nendele nõuetele on võrdlusaluseliseks artiklites 4 ja 5 sätestatud standardid, ning

- b) vastavad järgmistele nõuetele, juhul kui asjaomane kolmas riik ei ole vähemalt kuus kuud olnud vaba vesikulaarsest stomatiidist või hobuste viirusarteriidist:

i) hobuslased peavad olema pärit ettevõttest, mis on vähemalt kuus kuud olnud vaba vesikulaarsest stomatiidist, ning neile enne lähetamist tehtud seroloogilise testi tulemus peab olema negatiivne;

ii) ilma et see piiraks artikli 19 punkti b sätete kohaldamist, peab hobuste viirusarteriidi puhul isastele hobuslastele tehtud seroloogilise testi, viirusisolatsioonitesti või mis tahes muu artikli 21 lõikes 2 osutatud korras tunnustatud ja viiruse puudumist tagava testi tulemus olema negatiivne.

▼B

Artikli 21 lõikes 2 osutatud korras ja pärast arvamuse saamist Euroopa Toiduohutusametilt võidakse määratleda isaste hobuslaste kategooriad, mille puhul kõnealust nõuet kohaldatakse.

Artikkel 16

1. Hobuslased peavad olema identifitseeritud artikli 4 lõike 4 kohaselt ning nendega peab olema kaasas eksportiva kolmanda riigi ametliku veterinaararsti koostatud veterinaarsertifikaat. Kõnealune sertifikaat peab:

- a) olema välja antud sihtliikmesriiki lähetatava looma pealelaadimise päeval või registreeritud hobuste puhul viimasel lastimisele eelneval tööpäeval;
- b) olema koostatud vähemalt ühes sihtliikmesriigi ametlikus keeles ja vähemalt ühes selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus toimub impordikontroll;
- c) olema loomadega kaasas originaalkujul;
- d) tõendama, et loomad vastavad käesoleva direktiivi nõuetele ning kolmandatest riikidest importimisel kohaldatavale käesoleva direktiivi alusel kehtestatud nõuetele;
- e) olema koostatud ühel lehel;
- f) olema koostatud üheainsa kaubasaaja jaoks või tapmiseks ettenähtud loomade puhul ühe saadetise jaoks, tingimusel et loomad on nõuetekohaselt märgistatud ja identifitseeritud.

Liikmesriik teavitab komisjoni, kui ta seda võimalust kasutab.

2. Veterinaarsertifikaat peab olema koostatud vastavalt vormile, mis on kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud korras kehtestatud näidisega.

Artikkel 17

1. Kohe pärast sihtliikmesriiki saabumist viiakse tapmiseks ettenähtud hobuslased kas otse või artiklis 7 nimetatud heakskiidetud kogumiskeskuse kaudu tapamajja ning tapetakse vastavalt loomatervishoiu nõuetele artikli 15 kohaselt vastuvõetud otsustes täpsustatud aja jooksul.

2. Ilma et see piiraks mis tahes eritingimuste kohaldamist, mida võib vastu võtta artikli 21 lõikes 2 osutatud korras, võib sihtliikmesriigi pädev asutus loomatervishoiuga seotud põhjustel määrata tapamaja, kuhu asjaomased hobuslased tuleb viia.

Artikkel 18

Liikmesriikide ja komisjoni veterinaariaekspertid kontrollivad kohapealsete kontrollide käigus käesoleva direktiivi ning eelkõige artikli 12 lõike 2 sätete tegelikku kohaldamist.

▼B

Kui käesoleva artikli tingimuste kohaselt tehtud kontrollide käigus ilmneb heakskiidetud ettevõttes tõsiseid rikkumisi, teavitab komisjon viivitamata liikmesriike ning võtab kiiresti vastu otsuse heakskiidu ajutise peatamise kohta. Lõplik otsus võetakse vastu artikli 21 lõikes 3 osutatud korras.

Liikmesriikide eksperdid, kellele usaldatakse kõnealuste kontrollide tegemine, määrab komisjon liikmesriikide ettepanekul.

Kõnealused kontrollid tehakse ühenduse nimel, kes kannab sellega seoses tekkivad kulud.

Kontrollide sagedus ja kord määratakse kindlaks artikli 21 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 19

Artikli 21 lõikes 2 osutatud korras:

- a) võib otsustada, et kolmandast riigist või kolmanda riigi osast importimisel tuleb piirduda teatavate loomaliikide või hobuslaste kategooriate tüüpidega;
- b) olenemata artiklist 15, võib kindlaks määrata eritingimused registreeeritud hobuslaste või erikasutuseks mõeldud hobuslaste ajutiseks sissetoomiseks ühenduse territooriumile või nende uuesti sissetoomiseks ühenduse territooriumile pärast ajutist eksporti;
- c) võib kindlaks määrata tingimused ajutise impordi muutmiseks lõplikuks impordiks;
- d) võib kindlaks määrata ühenduse tugilabori ühe või mitme I lisas loetletud hobuslaste haiguse jaoks ning võib ette näha funktsioonid, ülesanded ja menetlused koostööks liikmesriikide hobuslaste nakkushaiguste diagnoosimise eest vastutavate laboritega.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 20*

Käesoleva direktiivi I kuni IV lisa muudetakse artikli 21 lõikes 3 osutatud korras.

Artikkel 21

1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruse (EÜ) nr 178/2002 (millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused)⁽¹⁾ artikli 58 kohaselt moodustatud alaline toiduahela ja loomateravishoiu komitee.

⁽¹⁾ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.

▼B

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse 15 päeva.

Artikkel 22

Direktiiv 90/426/EMÜ, mida on muudetud V lisa A osas loetletud õigusaktidega, tunnistatakse kehtetuks, ilma et see mõjutaks liikmesriikide kohustusi, mis on seotud V lisa B osas esitatud direktiivide ülevõtmise tähtaegadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile kooskõlas VI lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 23

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 24

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

I LISA

TEATAMISKOHUSTUSLIKUD LOOMATAUDID

Järgmistest haigustest teatamine on kohustuslik:

- kargtaud
- malleus
- hobuste entsefalomüeliit (kõik tüübid, sh hobuste venetsueela entsefalomüeliit)
- nakkav kehvveresus
- marutaud
- siberi katk
- hobuste aafrika katk
- vesikulaarne stomatiit

II LISA

NÄIDIS

TERVISEOHUTUSE KINNITUS ^(a)

Passi nr

Mina, allakirjutanu, tõendan, ^(b) et eespool nimetatud loom vastab järgmistele nõuetele:

- a) looma on täna kontrollitud ja tal puuduvad kliinilised haigustunnused;
- b) loom ei ole ette nähtud tapmiseks riikliku nakkushaiguste likvideerimise programmi raames;
- c) — loom ei ole pärit liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumilt või territooriumi osalt, mille suhtes kohaldatakse piiranguid seoses hobuste aafrika katkuga, või

loom on pärit liikmesriigi territooriumilt või territooriumi osalt, mille suhtes kohaldatakse loomatervishoiuga seotud põhjustel keeldu, ja talle on tehtud karantiinilaudas ajavahemikus kuni direktiivi 2009/156/EÜ artikli 5 lõikega 5 ettenähtud test ja saadud rahuldavad tulemused ^(c);

— looma ei ole vaktsineeritud hobuste aafrika katku vastu, või

loom vaktsineeriti kõnealuse haiguse vastu (kuupäev) ^(c) ^(d);

- d) loom ei ole pärit põllumajandusettevõttest, mille suhtes on loomatervishoiuga seotud põhjustel kohaldatud keeldu, ja loomal ei ole olnud kokkupuudet hobuslastega, kes on pärit põllumajandusettevõttest, mille suhtes on loomatervishoiuga seotud põhjustel kohaldatud keeldu:

— kargtaudi nakatumise kahtlustega hobuslaste puhul kuue kuu jooksul alates viimasest tegelikust või võimalikust kokkupuutest haige loomaga. Täkkude puhul kehtib keeld kuni looma kastreerimiseni,

— malleuse või hobuste entsefalomüeliidi puhul kuue kuu jooksul alates kõnealusesse haigusse nakatunud hobuslaste tapmise kuupäevast,

— nakkava kehvvveresuse puhul kuni päevani, mil pärast nakatunud loomade tapmist allesjäänud loomade puhul saadakse kahe kolmekuulise intervalliga sooritatud Cogginsi testiga negatiivsed tulemused,

— vestikulaarse stomatiidi puhul kuue kuu jooksul alates viimasest juhtumist,

— marutaudi puhul ühe kuu jooksul alates viimasest juhtumist,

— siberi katku puhul 15 päeva jooksul alates viimasest juhtumist,

— kui kõik põllumajandusettevõttes asuvad haiguse vastuvõtlikkuse liiki kuuluvad loomad on tapetud ja tööruumid on desinfitseeritud, 30 päeva jooksul alates loomade hävitamisest ja tööruumide desinfitseerimisest, v.a siberi katku puhul, mil keeld kestab 15 päeva;

^(a) Seda kinnitust ei nõuta, kui vastavalt direktiivi 2009/156/EÜ artiklile 6 on olemas kahepoolne leping.

^(b) Kehtib 10 päeva.

^(c) Mittevajalik maha tõmmata.

^(d) Vaktsineerimiskuupäev peab olema kantud passi.

▼B

- e) loomal ei ole minu andmetel olnud käesolevale avaldusele eelneva 15 päeva jooksul kokkupuudet nakkushaigust põdevate hobuslastega;
- f) kontrolli ajal oli eespool nimetatud loomade seisund sobiv ja kavandatud veoks vastavalt määrusele (EÜ) nr 1/2005 ^(a).

Kuupäev	Koht	Riikliku veterinaararsti tempel ja allkiri ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nimi trükitähtedega ja ametinimetus.

^(a) Käesolev avaldus ei vabasta vedajaid nende kehtivatele ühenduse sätetele vastavatest kohustustest, eriti veetavate loomade seisundi osas.

III LISA

NÄIDIS

VETERINAARSERTIFIKAAT

liikmesriikide vahelise kaubanduse jaoks

HOBUSLASED

EUROOPA ÜHENDUS

Ühendusesisese kaubanduse sertifikaat

I osa: andmed saadetise kohta	I.1. Kauba saatja Nimi Aadress Postiindeks				I.2. Sertifikaadi viitenumber		I.2.a. Kohalik viitenumber	
					I.3. Pädev keskasutus			
					I.4. Pädev kohalik asutus			
	I.5. Kauba saaja Nimi Aadress Postiindeks				I.6. Asjakohaste originaalsertifikaatide number/numbrid Kaubasaadeti-sega kaasas oleva(te) dokumendi/dokumentide number/numbrid			
					I.7.			
	I.8. Päritoluriik		ISO kood		I.9. Päritolupiirkond		Kood	
	I.10. Sihtriik		ISO kood		I.11. Sihtpiirkond		Kood	
	I.12. Päritolukoht/kogumiskoht Ettevõtte ☐ Kogumiskeskus ☐ Muu ☐ Nimi Aadress Postiindeks Tunnustamise number				I.13. Sihtkoht Ettevõtte ☐ Kogumiskeskus ☐ Ettevõtte ☐ Muu ☐ Nimi Aadress Postiindeks Tunnustamise number			
	I.14. Laadimiskoht Postiindeks				I.15. Väljumiskuupäev ja -koht			
	I.16. Transpordivahend Lennuk ☐ Laev ☐ Raudteevagun ☐ Mootorsõiduk ☐ Muu ☐ Identifitseerimistunnused:				I.17. Vedaja Nimi Aadress Postiindeks Tunnustamise number Liikmesriik			
I.18. Kauba kirjeldus						I.19. Kauba kood (CN kood)		
						I.20. Arv/hulk		
I.21.						I.22. Pakendite arv		
I.23. Konteineri identifitseerimistunnus/Plommi number						I.24. Pakendiliik		
I.25. Kaubale antud kinnitus järgmisel eesmärgil Aretusloomad ☐ Registreeritud hobuslased ☐ Tapaloomad ☐ Muu ☐								
I.26. Transiit läbi kolmanda riigi ☐ Kolmas riik Väljumise koht Sisenemise koht				I.27. Transiit läbi liikmesriikide ☐ Liikmesriik Liikmesriik Liikmesriik				
I.28. Vajavedu ☐ Kolmas riik Väljumise koht				I.29. Eeldatav teeloleku aeg				
I.30. Teekonnaplaan Jah ☐ Ei ☐								
I.31. Kauba identifitseerimine Liigid (Teaduslik nimetus) Identifitseerimissüsteem								

EUROOPA ÜHENDUS Registreeritud hobuslased, aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslased, tapmiseks ettenähtud hobuslased

		II.a. Sertifikaadi viitenumber	II.b. Kohalik viitenumber
II osa: sertifitseerimine	II. Veterinaarteave ⁽¹⁾		
	Mina, allakirjutanu, tõendan, et eespool kirjeldatud loom(ad) vastab/vastavad järgmistele nõuetele:		
	II.1.	loom(loomi) on täna kontrollitud ning tal/neil puuduvad kliinilised haigustunnused;	
	II.2.	loom(ad) ei ole ette nähtud tapmiseks riikliku nakkushaiguste likvideerimise programmi raames;	
	<i>kas</i> ⁽²⁾	[II.3. loom(ad) ei ole pärit liikmesriigi territooriumilt või territooriumi osalt, mille suhtes kohaldatakse piiranguid seoses hobuste aafrika katkuga;]	
	<i>või</i> ⁽²⁾	[II.3. loom(ad) on pärit liikmesriigi territooriumilt või territooriumi osalt, mille suhtes kohaldatakse piiranguid seoses hobuste aafrika katkuga, loom(ad) oli(d) vähemalt 40 päeva jooksul enne lähetamist vektorite eest kaitstud karantiinilaudas ja talle/neile on kahel korral tehtud direktiivi 2009/156/EÜ IV lisas kirjeldatud test hobuste aafrika katku viiruse antikehade avastamiseks, analüüsides korraga vereproove, mis on võetud 21–30 päevase intervalliga (märkida kuupäev); ja lähetamisele eelneva 10 päeva jooksul..... (märkida kuupäev);]	
	<i>kas</i> ⁽³⁾	[tulemus oli negatiivne kõikidel juhtudel, kui loom(loomi) ei vaktsineeritud hobuste aafrika katku vastu;]	
	<i>või</i> ⁽²⁾	[antikehade arv ei suurenenud, kui loom(ad) on vaktsineeritud hobuste aafrika katku vastu;]	
	<i>kas</i> ⁽³⁾	[II.4. loom(loomi) ei ole vaktsineeritud hobuste aafrika katku vastu;]	
	<i>või</i> ⁽²⁾	[II.4. loom(ad) vaktsineeriti hobuste aafrika katku vastu (märkida kuupäev),]	
	<i>kas</i> ⁽³⁾	[vähemalt kaks kuud enne sertifitseerimist;]	
	<i>või</i> ⁽²⁾	[vähemalt kaks kuud enne karantiinilauta sisenemist;]	
	II.5.	loom(ad) ei ole pärit ettevõttest/ettevõtetest, mille suhtes kohaldatakse loomateravishoiuga seotud põhjustel keeldu(sid), milles sätestati vähemalt üks järgmistest tingimustest:	
	<i>kas</i> ⁽³⁾	[kõiki ettevõttes asuvaid ja punktides a kuni g nimetatud haigusele vastuvõtlikkuse liiki kuuluvaid loomi ei tapetud ja keeld kehtis vähemalt:	
	a)	kargtaudi nakatumise kahtlustusega hobuslaste puhul	
<i>kas</i> ⁽²⁾	[kuus kuud alates viimasest tegelikust või võimalikust kokkupuutest haige või <i>Trypanosoma equiperdum</i> iga nakatunud loomaga;]		
<i>või</i> ⁽²⁾	[täkkude puhul kuni looma kastreerimiseni;]		
b)	malleuse puhul kuus kuud alates kõnealusesse haigusesse nakatunud või haigusetekitaja <i>Burkholderia mallei</i> või selle antikeha avastamise testil positiivse tulemuse saanud hobuslaste surmamise ja hävitamise päevast;		
c)	igat tüüpi hobuste entsefalomüeliidi puhul kuus kuud alates kõnealusesse haigusesse nakatunud hobuslaste tapmise kuupäevast, välja arvatud siis, kui on tegemist Lääne-Niiluse viirusnakkusega, mille puhul, kuuekuuline ajavahemik algab päevast, mil nakatunud hobuslased surid, eemaldati ettevõttest või tervenesid täielikult;		

EUROOPA ÜHENDUS Registreeritud hobuslased, aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslased, tapmiseks ettenähtud hobuslased

II. Veterinaarteave ⁽¹⁾	II.a. Sertifikaadi viitenumber	II.b. Kohalik viitenumber
d) nakkava kehvreresuse puhul kuni päevani, mil pärast nakatunud loomade tapmist saadakse allesjäänud loomade puhul kolmekuulise intervalliga võetud vereproovidele Cogginsi testi tehes negatiivsed tulemused; e) vesikulaarse stomatidi puhul kuus kuud alates viimasest juhtumist; f) marutaudi puhul üks kuu alates viimasest juhtumist; g) siberi katku puhul 15 päeva alates viimasest juhtumist;] või ⁽²⁾ [kui kõik ettevõtte haigusele vastuvõtlikkusse liiki kuuluvad loomad tapeti või surmati pärast kargtaudi, malleuse, igat tüüpi hobuste entsefalomüeliidi, hobuslaste nakkava kehvreresuse, vesikulaarse stomatidi, siberi katku või marutaudi juhtumeid ja keeld kehtis 30 päeva või siberi katku puhul 15 päeva alates päevast, mil pärast loomade hävitamist toimus tööruumide rahuldav desinfitseerimine;] II.6. looma(de)l ei ole minu andmetel olnud käesolevale avaldusele eelneva 15 päeva jooksul kokkupuudet nakkushaigust põdevate hobuslastega; II.7. kontrolli ajal oli eespool osutatud looma(de) seisund sobiv kavandatud veoks vastavalt määrusele (EÜ) nr 1/2005 ⁽³⁾.		
Märkused I osa Lahter I.6: vastab CITESi loa numbrile Washingtoni konventsioonis (kaitsealuste liikide ja nende toodete kohta) loetletud hobuslaste puhul. Lahter I.16: registrinumber (raudteevagunid või -konteinerid ja veoautod), lennunumber või nimi (laev). Lahter I.19: kasutada Maailma Tollerantsisatsiooni asjakohast kaupade kirjeldamise ja kodeerimise harmoneeritud süsteemi koodi: 01.01.01 või 01.01.06.19 Lahter I.31: Liik: hobune, eesel, muul, hobueesel, sebra (sealhulgas nende ristandid). Identifitseerimissüsteem: kuni 2009. aasta 31. detsembrini vastab see komisjoni otsuse 2000/68/EÜ artiklis 2 kirjeldatud identifitseerimisnumbrile ja alates 2010. aasta 1. jaanuarist komisjoni määruse (EÜ) nr 504/2008 artikli 2 punktis d ja I lisa 1. jao A osa punktis 4 kirjeldatud unikaalsele elunumbrile. II osa ⁽¹⁾ punktides II.1 kuni II.6 olevat teavet ei nõuta, kui vastavalt direktiivi 2009/156/EÜ artiklile 6 on olemas kahepoolne leping. ⁽²⁾ Mittevajalik maha tõmmata. ⁽³⁾ Kinnitus ei vabasta vedajat kehtiva ühenduse õiguse järgsest kohustusest veetava looma seisundi suhtes. — Käesolev sertifikaat kehtib 10 päeva. — Pitsati jäljend ja allkirja värv peab olema sertifikaadi teistest elementidest erinev.		
Ametlik veterinaararst või ametlik inspektor Nimi (trükitähedega): Kohalik veterinaarüksus: Kuupäev: Pitsati jäljend Kvalifikatsioon ja ametinimetus: Asjaomase KVÜ number Allkiri:		

IV LISA

HOBUSTE AAFRIKA KATK

DIAGNOSTIKA

Reaktiive allpool kirjeldatud ensüümse immuunosorbenttesti (ELISA) jaoks võib saada Euroopa Ühenduse hobuste aafrika katku referentlaborist või OIE hobuste aafrika katku referentlaboritest.

1. KONKURENTSIVÕIMELINE ELISA TEST ANTIKEHADE AVASTAMISEKS HOBUSTE AAFRIKA KATKU VIIRUSE (HAKV) VASTU (ETTENÄHTUD TEST)

Konkurentsi põhimõttel töötavat ELISA testi kasutatakse spetsiifiliste HAKV antikehade avastamiseks hobuslaste kõikide liikide seerumites. Laia spektriga, polükloonaalne, immuunne anti-HAKV meriseaseerum (edaspidi „merisea antiseerum”) on spetsiifiline serogrupile ja võimeline avastama kõiki tuntud HAK viiruse serotüüpe.

Testi põhimõtteks on reaktsiooni katkestamine HAKV antigeeni ja merisea antiseerumi vahel uuritava seerumi prooviga. HAKV antikehad uuritava seerumi proovis hakkavad konkureerima merisea antiseerumis olevate antikehadega, mis põhjustab värvaine vähenemise (pärast ensüümiga märgistatud antimerisea antikeha ja substraadi lisamist). Seerumit võib testida ühekordselt lahjendatud lahuses 1:5 (tilktestmeetod) või tiitrimise teel (seerumi tiitrimise meetod), et saada lahuse lõpptiitrid. 50 % ületavaid inhibitsiooniväärtusi võib pidada positiivseks.

Allpool kirjeldatud katseprotokolli kasutatakse Ühendkuningriigis asuva Pirbrighti hobuste aafrika katku piirkondlikus referentlaboris.

1.1. Katse käik

1.1.1. Plaatide ettevalmistamine

1.1.1.1. ELISA plaadid kaetakse HAKV antigeenidega, mis on ekstraheeritud nakatunud rakukultuuridest ja lahjendatud karbonaadi/vesinikkarbonaadi puhverlahuses, pH 9,6. ELISA plaate inkubeeritakse üleöö 4 ° C juures.

1.1.1.2. Plaatide pestakse kolm korda, uhtudes ja tühjendades auke fosfaadiga puhverdatud soolalahusega (FPK), pH 7,2–7,4, ning kuivatatakse absorbeeriva paberiga.

1.1.2. Kontrollaugud

1.1.2.1. Positiivne kontrollseerum tiitritakse kahekordsete lahjenduste reas veerus 1, lahjendusastmelt 1:5 kuni astmeni 1:640, blokeerivas puhverlahuses (FPK, mis sisaldab 0,05 (massi/mahu)protsenti Tween 20, 5,0 (massi/mahu)protsenti lõssipulbrit (Cadbury's Marvel™) ja 1 (massi/mahu)protsenti täiskasvanud veise seerumit), nii et lõplik maht moodustaks 50 µl augu kohta.

1.1.2.2. Lisatakse 50 µl negatiivset kontrollseerumit lahjendusastmel 1:5 (10 µl seerumit + 40 µl blokeerivat puhverlahust) veeru 2 aukudesse A ja B.

1.1.2.3. Lisatakse blokeerivat puhverlahust 100 µl augu kohta veeru 2 aukudesse C ja D (tühikatsed).

▼B

- 1.1.2.4. Lisatakse 50 µl blokeerivat puhverlahust veeru 2 aukudesse E, F, G ja H (meriseakontroll).

1.1.3. *Tilktestmeetod*

- 1.1.3.1. Blokeerivasse puhverlahusesse lisatakse iga uuritava seerumi lahust lahjendusastmel 1:5, selleks et dubleerida auke veergudes 3–12 (10 µl seerumit + 40 µl blokeerivat puhverlahust).

või

1.1.4. *Seerumi tiitrimise meetod*

- 1.1.4.1. Blokeerivas puhverlahuses valmistatakse iga uuritava proovi kahekordsete lahjenduste rida, (lahjendusastmelt 1:5 astmeni 1:640), iga veeru (3–12) kaheksas augus.

seejärel

- 1.1.5. Lisatakse 50 µl eelnevalt blokeerivas puhverlahuses lahjendatud merisea antiseerumit kõikidesse aukudesse, välja arvatud ELISA plaadi tühikatses aukudesse (kõik augud sisaldavad nüüd 100 µl).

- 1.1.5.1. Inkubeeritakse orbitaalsegistil 37 ° C juures 1 tund.

- 1.1.5.2. Plaat pestakse kolm korda ja kuivatatakse nagu enne.

- 1.1.5.3. Igasse auku lisatakse 50 µl eelnevalt blokeerivas puhverlahuses lahjendatud, määratõika peroksidaasiga (MRP) konjugeeritud küüliku-antimeerisea seerumit.

- 1.1.5.4. Inkubeeritakse orbitaalsegistil 37 ° C juures 1 tund.

- 1.1.5.5. Plaat pestakse kolm korda ja kuivatatakse nagu enne.

1.1.6. *Kromogeen*

Valmistatakse kromogeeni OFD (OFD = ortofenüüldiamiin) lahus vastavalt tootja juhtnõudele (0,4 mg/ml steriilses destilleeritud vees) vahetult enne kasutamist. Lisatakse substraat (vesinikperoksiid = H₂O₂), nii et lõplik kontsentratsioon oleks 0,05-(massi/mahu)protsendiline (1:2000 30-protsendilisest H₂O₂ lahusest). Igasse auku lisatakse 50 µl OFD lahust ja plaadid jäetakse 10 minutiks laborilauale ümbritseva õhu temperatuuril seisma. Peatatakse reaktsioon, lisades 50 µl 1M väävelhapet (H₂SO₄) augu kohta.

1.1.7. *Näit*

Leitakse spektrofotomeetriliselt 492 nm juures.

1.2. **Tulemuste esitamine**

- 1.2.1. Arvutiprogrammi abil prinditakse välja uuritava ja kontrollseerumi optilise tiheduse (OT) väärtused ja inhibitsiooni protsent (IP) lähtuvalt neljas augus registreeritud merisea kontrollseerumi keskmisest väärtusest. OT ja IP väärtusi kasutatakse testi usaldatavuse üle otsustamiseks. Merisea kontrollseerumi ülemised (ÜPV) ja alumised piirväärtused (APV) jäävad vastavalt OT väärtuste 1,4 ja 0,4 vahele. Positiivse kontrolli lõpp-punkti tiiter, mille aluseks on 50 % IP, peaks olema 1:240 (1:120 ja 1:480 vahel). Plaadid, mis ei vasta nimetatud kriteeriumidele, tunnistatakse mitterahuldavaks. Kui positiivse kontrollseerumi tiiter on suurem kui 1:480 ja uuritavad proovid on endiselt negatiivsed, võib uuritavaid negatiivseid proove aktsepteerida.

▼B

Dubleeritud negatiivse kontrollseerumi augud ja dubleeritud tühikase augud peaksid andma IP väärtuse vahemikus vastavalt + 25 % ja – 25 % ning + 95 % ja + 105 %. Kui tulemus jääb väljapoole nimetatud väärtusi, ei tähenda see, et plaat tunnistatakse kehtetuks, vaid seda, et taustavärvus veel muutub.

- 1.2.2. Uuritava seerumi diagnostika lävi (künnisväärtus) on 50 % (IP 50 %). Proovid, mille IP väärtused on üle 50 %, registreeritakse positiivsetena. Proovid, mille IP väärtused on alla 50 %, registreeritakse negatiivsetena.

Proove, mille IP väärtused on dubleeritud aukude künnisväärtusest ülal- või allpool, tuleb lugeda kahtlasteks. Selliseid proove võib uuesti testida tilktestmeetodil või tiitrimise teel. Positiivseid proove võib samuti tiitrida positiivsuse astme kindlaksmääramiseks.

Tilktesti skeem

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	K+		Uuritavad seerumid									
A	1:5	K–	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
B	1:10	K–	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
C	1:20	Tühikase										
D	1:40	Tühikase										
E	1:80	MS kontr										
F	1:160	MS kontr										
G	1:320	MS kontr	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
H	1:640	MS kontr	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

K– = negatiivne kontroll.

K+ = positiivne kontroll.

MS kontr = merisea kontroll.

Uuritavad seerumid

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	K+		Tilktesti skeem									
A	1:5	K–	1:5									1:5
B	1:10	K–	1:10									1:10
C	1:20	Tühikase	1:20									1:20
D	1:40	Tühikase	1:40									1:40
E	1:80	MS kontr	1:80									1:80
F	1:160	MS kontr	1:160									1:160
G	1:320	MS kontr	1:320									1:320
H	1:640	MS kontr	1:640									1:640

K– = negatiivne kontroll.

K+ = positiivne kontroll.

MS kontr = merisea kontroll.

▼B**2. KAUDNE ELISA TEST ANTIKEHADE AVASTAMISEKS HOBUSTE AAFRIKA KATKU VIIRUSE (HAKV) VASTU (ETTENÄHTUD TEST)**

Järgnevalt kirjeldatud test on kooskõlas testikirjeldusega OIE diagnostiliste testide ja vaktsiinide standardite käsiraamatu 2. peatüki lõike 1 punktis 11, neljas väljaanne, 2000.

Rekombinantset VP7 proteiini on kasutatud antigeenina HAK viiruse antikehade avastamiseks; meetod on väga tundlik ja spetsiifiline. Selle proteiini muudeks eelisteks on stabiilsus ja nakkusohutus.

2.1. Testi käik**2.1.1. Tugev faas**

2.1.1.1. ELISA plaadid kaetakse karbonaadi/vesinikkarbonaadi puhverlahuses, pH 9,6, lahjendatud rekombinantse HAKV-4 VP7-ga. Inkubeerida plaate üleöö 4 ° C juures.

2.1.1.2. Pesta plaate viis korda destilleeritud veega, mis sisaldab 0,01 (massi/-mahu)protsenti Tween 20 (pesemislahus). Pesemisjäakide eemaldamiseks suruda plaate õrnalt vastu kuivatuspaberit.

2.1.1.3. Plaadid blokeeritakse fosfaadiga puhverdatud keedusoolalahusega (FPK) + 5 (massi/mahu)protsendilise lõssipulbriga (Nestlé Dry Skim Milk™), 200 µl augu kohta, ühe tunni jooksul 37 ° C juures.

2.1.1.4. Eemaldatakse blokeeriv lahus ja plaadid surutakse ettevaatlikult vastu absorbeerivat materjali.

2.1.2. Uuritavad proovid

2.1.2.1. Uuritavad seerumiproovid ning positiivsed ja negatiivsed kontrollseerumid lahjendatakse vahekorras 1:25 FPK-s + 5 (massi/mahu)protsenti lõssi + 0,05 (massi/mahu)protsenti Tween 20, 100 µl augu kohta. Inkubeeritakse 1 tund 37 ° C juures.

Tiitrimiseks teha kahekordsete lahjenduste rida alates lahjendusastmest 1:25 (100 µl augu kohta), üks seerum plaadi veeru kohta, ja teha sama positiivse ja negatiivse kontrollseerumiga. Inkubeeritakse 1 tund 37 ° C juures.

2.1.2.2. Plaadid pestakse nii nagu kirjeldatud etapis 2.1.1.2.

2.1.3. Konjugaat

2.1.3.1. Jagatakse välja – 100 µl augu kohta – määrõika peroksidaasiga (MRP) konjugeeritud antihobuse gammaglobuliini, mis on lahjendatud FPK lahuses + 5 % piima + 0,05 % Tween 20-ga, pH 7,2. Inkubeeritakse 1 tund 37 ° C juures.

2.1.3.2. Plaadid pestakse nii nagu kirjeldatud etapis 2.1.1.2.

2.1.4. Kromogeen/Substraat

2.1.4.1. Lisada kromogeeni/substraadi lahust 200 µl augu kohta (10 ml 80,6 mM DMAB (dimetüül aminobensaldehüüd) + 10 ml 1,56 mM MBTH (3-metüül-2-benso-tiasoliin hüdrasoon hüdrokloriid) + 5 µl H₂O₂).

▼B

Värvaine areng peatatakse umbes 5 kuni 10 minuti pärast (enne kui negatiivne kontrollproov hakkab värvuma), lisades 50 µl 3N H₂SO₄.

Võib kasutada ka teisi kromogeene nagu ABTS (2,2'-Asino-bis-[3-etüülbensotiasoliin-6-sulfoonhape]), TMB (tetrametüül bensidiin) või OFD (ortofenüüldiamiin).

2.1.4.2. Plaatide näitusid loetakse 600 nm juures (või 620 nm).

2.2. Tulemuste tõlgendamine

2.2.1. Arvestatakse välja künnisväärtus, liites negatiivsele kontrollväärtusele 0,6 (0,6 on standardne kõrvalekalle, mis arvestatakse 30 negatiivse seerumiga grupist).

2.2.2. Uuritavaid proove, mille absorptsiooniväärtused on allpool künnisväärtust, loetakse negatiivseteks.

2.2.3. Uuritavaid proove, mille absorptsiooniväärtused on suuremad kui künnisväärtus + 0,15, loetakse positiivseteks.

2.2.4. Uuritavad proovid, mille absorptsiooniväärtused on negatiivse ja positiivse vahepeal, on kahtlased ja tulemuse kinnitamiseks tuleb rakendada teist meetodit.

3. BLOKEERIV ELISA TEST ANTIKEHADE AVASTAMISEKS HOBUSTE AAFRIKA KATKU VIIRUSE (HAKV) VASTU (ETTENÄHTUD TEST)

Blokeeriv ELISA test on ette nähtud spetsiifiliste HAKV antikehade avastamiseks kõikide haigusele vastuvõtlike loomaliikide seerumites. VP7 on HAKV peamine antigeeniline, viiruseline proteiin, mida leidub üheksas serotüübis. Kuna monoklonaalne antikeha (Mak) suunatakse ka VP7 vastu, on analüüs väga tundlik ja spetsiifiline. Pealegi on rekombinantne VP7 antigeen täiesti kahjutu ning tagab seetõttu kõrge ohutuse.

Testi põhimõtteks on reaktsiooni katkestamine rekombinantse VP7 kui ELISA plaadiga seotud antigeeni ja konjugeeritud Mak'i vahel, mis on spetsiifiline VP7 vastu. Uuritavas seerumis sisalduvad antikehad peatavad reaktsiooni antigeeni ja Mak'i vahel, mille tulemuseks on värvaine vähenemine.

Allpool kirjeldatud testi tehakse Euroopa Ühenduse hobuste aafrika katku referentlabilis Hispaanias Algetes.

3.1. Testi käik

3.1.1. ELISA plaadid

3.1.1.1. ELISA plaadid kaetakse karbonaadi/vesinikkarbonaadi puhverlahuses, lahjendatud rekombinantse HAKV-4 VP7-ga, pH 9,6. Inkubeerida üleöö 4 °C juures.

3.1.1.2. Plaat pestakse viis korda fosfaadiga puhverdatud keedusoolalahusega (FPK), mis sisaldab 0,05 (massi/mahu)protsenti Tween 20 (FPKT).

3.1.1.3. Plaat stabiliseeritakse, töödeldes seda stabiliseeriva lahusega (et võimaldada plaadi pikaajalist hoidmist 4 °C juures aktiivsust kaotamata) ja kuivatatakse absorbeeriva materjaliga.

▼B3.1.2. *Uuritavad proovid ja kontroll*

3.1.2.1. Varjestuseks: uuritav seerum lahjendatakse FPKT lahuses 1:10 otse plaadil, nii et lõplik maht oleks 100 µl augu kohta. Inkubeerida 1 tund 37 ° C juures.

3.1.2.2. Tiitrimiseks: uuritavast seerumist ja positiivsetest kontrollidest valmistatakse kahekordsete lahjenduste rida (100 µl augu kohta) lahjendusastmelt 1:10 astmeni 1:1 280 kaheksas augus. Negatiivset kontrolli testitakse lahjendusastmel 1:10.

3.1.3. *Konjugaat*

Lisatakse eellahjendatud, määrõika peroksidaasiga (MRP) konjugeeritud Mak'i (monoklonaalsed anti kehad VP7 vastu) igasse auku 50 µl augu kohta ja segatakse ettevaatlikult homogeensuse tagamiseks. Inkubeeritakse 30 minutit 37 ° C juures.

3.1.4. Plaat pestakse viis korda FPKT lahusega ja kuivatatakse nagu eespool kirjeldatud.

3.1.5. *Kromogeen/Substraat*

Lisada – 100 µl augu kohta – kromogeen/substraadi lahust [1 ml ABTS (2,2'-Asino-bis-[3-etüülbensotiasoliin-6-sulfoonhape]) 5 mg/ml + 9 ml substraadi puhverlahust (0,1 M fosfaat-tsitraadi puhverlahus, pH 4, mis sisaldab 0,03 % H₂O₂)] ja inkubeerida 10 minutit toatemperatuuril. Värvuse muutumine peatatakse, lisades – 100 µl augu kohta – 2 (massi/mahu)protsenti SDS (naatriumdodetsüülsulfaati).

3.1.6. *Näit*

Näitused loetakse 405 nm juures ELISA lugeja abil.

3.2. **Tulemuste tõlgendamine**3.2.1. *Proovide kehtivus*

Test on kehtiv, kui negatiivse kontrollproovi (NK) optiline tihedus (OT) on üle 1,0 ja positiivse kontrollproovi (PK) OT on alla 0,2.

3.2.2. *Künnisväärtuse arvestamine*

Positiivne künnisväärtus = $NK - ((NK - PK) \times 0,3)$

Negatiivne künnisväärtus = $NK - ((NK - PK) \times 0,2)$

kus NK on negatiivse kontrollproovi OT ja PK on positiivse kontrollproovi OT.

3.2.3. *Tulemuste tõlgendamine*

Proove, mille OT on positiivsest künnisväärtusest väiksem, loetakse HAKV antikehade suhtes positiivseteks.

Proove, mille OT on negatiivsest künnisväärtusest suurem, loetakse HAKV antikehade suhtes negatiivseteks.

Proove, mille OT jääb nende kahe väärtuse vahele, tuleb lugeda kahtlasteks ja loomadelt tuleb võtta uued proovid kahe või kolme nädala pärast.

V LISA

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiiv koos muudatuste loeteluga

(artikkel 22)

Nõukogu direktiiv 90/426/EMÜ
(EÜT L 224, 18.8.1990, lk 42).

Nõukogu direktiiv 90/425/EMÜ
(EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29).

ainult artikli 15 lõige 3

Nõukogu direktiiv 91/496/EMÜ
(EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56).

ainult viited direktiivile 90/426/EMÜ
artikli 26 lõikes 2

Komisjoni otsus 92/130/EMÜ
(EÜT L 47, 22.2.1992, lk 26).

Nõukogu direktiiv 92/36/EMÜ
(EÜT L 157, 10.6.1992, lk 28).

Ainult artikkel 1

1994. aasta ühinemisakti I lisa punkt
V.E.I.A.3
(EÜT C 241, 29.8.1994, lk 132).

Komisjoni otsus 2001/298/EÜ
(EÜT L 102, 12.4.2001, lk 63).

ainult viited direktiivile 90/426/EEC
artikli 1 lõikes 1 ja I lisa punktis 2

Komisjoni otsus 2002/160/EÜ
(EÜT L 53, 23.2.2002, lk 37).

Nõukogu määrus (EÜ) No 806/2003
(ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).

ainult III lisa punkt 10

2003. aasta ühinemisakti II lisa punkt
6.B.I.16
(ELT L 236, 23.9.2003, lk 381).

Nõukogu direktiiv 2004/68/EÜ
(ELT L 139, 30.4.2004, lk 321).

Ainult artikkel 15

Nõukogu direktiiv 2006/104/EÜ
(ELT L 363, 20.12.2006, lk 352).

Ainult lisa punkt I.2.

Nõukogu direktiiv 2008/73/EÜ
(ELT L 219, 14.8.2008, lk 40).

Ainult artikkel 7

B OSA

Siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtajad

(artikkel 22)

Direktiiv	Ülevõtmise tähtaeg
90/426/EMÜ	1. jaanuar 1992
90/425/EMÜ	1. juuli 1992
91/496/EMÜ	1. juuli 1992
92/36/EMÜ	31. detsember 1992
2004/68/EÜ	19. november 2005
2006/104/EÜ	1. jaanuar 2007
2008/73/EÜ	1. jaanuar 2010

VI LISA

Vastavustabel

Direktiiv 90/426/EMÜ	Käesolev direktiiv
<i>Artikkel 1</i>	<i>Artikkel 1</i>
Artikli 2 punktid a ja b	Artikli 2 punktid a ja b
Artikli 2 punkt c	Artikli 2 punkti c alapunktid i ja ii
Artikli 2 punktid d kuni i	Artikli 2 punktid d kuni i
<i>Artikkel 3</i>	<i>Artikkel 3</i>
Artikli 4 lõike 1 punktid 1 kuni 3	Artikli 4 lõiked 1 kuni 3
Artikli 4 lõike 4 punktid i ja ii	Artikli 4 lõike 4 punktid a ja b
Artikli 4 lõike 5 punkti a esimene kuni kuues taane	Artikli 4 lõike 5 punkti a alapunktid i kuni vi
Artikli 4 lõike 5 punkt b	Artikli 4 lõike 5 punkt b
Artikli 4 lõike 6 esimese lõigu esimene kuni kaheksas taane	Artikli 4 lõike 6 esimese lõigu punktid a kuni h
Artikli 4 lõike 6 esimene ja kolmas lõik	Artikli 4 lõike 6 teine ja kolmas lõik
Artikli 5 lõige 1	Artikli 5 lõige 1
Artikli 5 lõike 2 punkt a	Artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punktid a ja b
Artikli 5 lõike 2 punkt b	Artikli 5 lõike 2 teise lõigu punktid a ja b
Artikli 5 lõike 2 punkt c	Artikli 5 lõige 3
Artikli 5 lõike 2 punkt d	Artikli 5 lõige 4
Artikli 5 lõike 3 punktid a ja b	Artikli 5 lõike 5 punktid a ja b
Artikli 5 lõike 3 punkti c esimene ja teine taane	Artikli 5 lõike 5 punkti c esimese lõigu alapunktid i ja ii
Artikli 5 lõike 3 punkti c teise taande viimane lause	Artikli 5 lõike 5 punkti c teine lõik
Artikli 5 lõike 3 punktid d ja e	Artikli 5 lõike 5 punktid d ja e
<i>Artikkel 6</i>	<i>Artikkel 6</i>
<i>Artikkel 7</i>	<i>Artikkel 7</i>
Artikli 8 lõike 1 esimese lõigu esimene ja teine taane	Artikli 8 lõike 1 punktid a ja b
Artikli 8 lõike 1 teine lõik	Artikli 8 lõige 2
Artikli 8 lõige 2	Artikli 8 lõige 3
<i>Artikkel 9</i>	<i>Artikkel 9</i>
<i>Artikkel 10</i>	<i>Artikkel 10</i>

Direktiiv 90/426/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 11 lõige 1	<i>Artikkel 11</i>
Artikli 11 lõige 2	—
<i>Artikkel 12</i>	<i>Artikkel 12</i>
<i>Artikkel 13</i>	<i>Artikkel 13</i>
<i>Artikkel 14</i>	<i>Artikkel 14</i>
<i>Artikkel 15</i>	<i>Artikkel 15</i>
Artikli 16 lõike 1 punktid a kuni f	Artikli 16 lõike 1 punktid a kuni f
Artikli 16 lõike 1 lõpulause	—
Artikli 16 lõige 2	Artikli 16 lõige 2
<i>Artikkel 17</i>	<i>Artikkel 18</i>
<i>Artikkel 18</i>	<i>Artikkel 17</i>
Artikli 19 punktid i kuni iv	Artikli 19 punktid a kuni d
<i>Artikkel 22</i>	—
<i>Artikkel 23</i>	<i>Artikkel 20</i>
Artikli 24 lõiked 1 ja 2	Artikli 21 lõiked 1 ja 2
Artikli 24 lõige 3	—
Artikli 25 lõiked 1 ja 2	Artikli 21 lõiked 1 ja 3
<i>Artikkel 26</i>	—
<i>Artikkel 27</i>	—
—	<i>Artikkel 22</i>
—	<i>Artikkel 23</i>
<i>Artikkel 28</i>	<i>Artikkel 24</i>
A lisa	I lisa
B lisa	II lisa
C lisa	III lisa
D lisa	IV lisa
—	V lisa
—	VI lisa